

[Aase Olesen]

demokratiet, og som drejer sig om dagpengeudvalgets mulighed for at lade formanden afgøre ukomplicerede sager, har vi fået nogle henvendelser, og jeg kan sige for Det Radikale Venstres vedkommende, at vi godt vil have lejlighed til endnu en gang at diskutere denne sag med ministeren i udvalget.

Argumentet fra ministeriets side har hele tiden været, at man ønskede at nedbringe behandlingstiden, og det synes jeg er meget svært at gå imod. På den anden side er der tre medlemmer i dette udvalg, hvoraf de to, nemlig LOs og DAs repræsentanter, har modsat sig ændringen, og samtidig har vi fået en henvendelse så sent som til morgen fra Dansk Arbejdsgiverforening, hvori det hævdes, at behandlingstiden ikke vil gå ned.

Jeg synes, der kan være al mulig grund til endnu en gang at se på denne sag, og derfor vil jeg spørge, om Socialdemokratiet vil være villig til at trække ændringsforslaget i denne omgang, sådan at vi eventuelt kan vente med at tage stilling til denne sag til tredje behandling.

Jeg går ud fra, at der er anmodet om behandling mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Vi vil meget gerne tage ændringsforslaget tilbage og bede om en behandling i udvalget mellem denne behandling og sidste behandling.

Formanden:

Forslagsstillerne tager ændringsforslag nr. 3 tilbage. Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet er naturligvis meget tilfreds med, at ministeren nu selv har stillet et ændringsforslag, hvorved arbejdsgiverperioden føres tilbage til det, den var inden karensdagens indførelse.

Det er jo noget, vi har slået meget hårdt på både gennem et skriftligt spørgsmål til ministeren, da det kom på tale, at man skulle afskaffe karensdagen, og under førstebehandlingen, hvor vi meddelte, at vi ville stille ændringsforslag til andenbehandlingen, da der tilsyneladende ikke var stemning for på

daværende tidspunkt at føre arbejdsgiverperioden tilbage.

Vi stillede også ændringsforslaget, men det blev naturligvis tilbagevist, da socialministeren selv kom med sit ændringsforslag, og vi støtter naturligvis socialministerens forslag.

Noget, vi til gengæld ikke er så tilfredse med, er, at arbejdsgiverrefusionen nu ophører. Det forstås vi er det, Det Radikale Venstre har fået ud af forliget – kan man vel kalde det – med regeringen. En betingelse for, at arbejdsgiverperioden blev ført tilbage, var, at man ophævede arbejdsgiverrefusionen.

Det er såmænd ikke, fordi Fremskridtspartiet bryder sig meget om en arbejdsgiverrefusion – vi er som bekendt imod tilskud – men vi vil jo gerne stille skattelettelser i udsigt, hvis man opgiver noget andet, som arbejdsgiverne har fordel af.

Dette drejer sig faktisk om at pålægge arbejdsgiverne en ekstra milliard. Det synes vi meget langt fra er tilfredsstillende. Vi må jo nok erkende, at arbejdsgiverne konstant har været dem, der har måttet holde for under den borgerlige regering, når der var andre, der skulle have noget. Man har ikke kunnet gå andre steder hen, og så går man til arbejdsgiverne; det synes vi ærlig talt ikke er rimeligt. Vi er 100 pct. imod det.

Fru Aase Olesen ser meget tvivlende ud, men jeg vil da være tilfreds med en forklaring heroppefra, hvis der er noget, jeg har misforstået. Det tror jeg nu ikke der er. Men når man siger, at arbejdsgiverperioden føres tilbage til det gamle niveau, er det jo ikke 100 pct. korrekt, for betingelserne for arbejdsgiverne er ikke de samme som inden karensdagens indførelse. Vi beklager, at man har gjort det på denne måde, men det er jo nok meget typisk, når man gang på gang skal indgå forlig med Det Radikale Venstre.

Som sagt stemmer vi for ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 var taget tilbage.